

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 484. Cautio in genere quid sit, & qualiter dividitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

hæc taciturnitas accideret in causa privilegiata, vel esset publico programmate de venditione admonitus. De cætero, ut talis alienatio pignoris operetur extinctionem juris, quod habet creditor in illo, requiritur ex parte dicti consensus, ut creditor consentiens sit habilis seu habeat liberam rerum suarum administrationem seu dispositionem. Unde excluduntur Pupilli, furiosi & similes. Item ut sit simplex, nimirum præbitus purè, nullâ adjecta mentione de reservando sibi jure pignoris. Muller. Lauterbach. *LL. cit.* Ex parte verò alienationis, ut ea sit voluntati creditoris accommodata, actu secuta, vera, non ficta & simulata, ita ut, si vel unum ex his requisitis deficiat, jus pignoris non solvatur, ut iidem. Si verò res oppignorata rite alienata postmodum ex alio titulo redeat ad debitorem, pignus ex post facto non reviviscit, seu res non recidit in hypothecam, etsi ea fuisset generaliter seu omnium bonorum etiam futurorum constituta. *L. fin. C. de remiss. pignor. & ibi Perez. num. 4.* Lauterbach. §. 8. Muller. *l. c.* Quod dictum est de consentiente creditore in alienationem, idem dicendum de consensu illius in ultionem rei sibi oppignoratae alteri cuidam factam oppignorationem, ita ut ipso hoc suo facto competens sibi jus pignoris remississe & amisisse censeatur. per *l. 9. §. 1. & l. 12. ff. quib. mod. pign. solv.* quam sententiam tanquam de jure veriorum sectantur.

Lauterbach. §. 2. Muller. *loc. cit. lit. 8.* citatis pro ea Bartol. in *l. 12. §. 4. ff. qui pot. in pign.* Speculat. *ad rub. de oblig. & solut. vers. item cum debitor.* Franzk. *h. t. a. num. 110.* Bachov. *de pign. l. 5. c. 8.* & aliis. Quamvis dicant contrariam sententiam obtinere in foro Saxonico.

3. Resp. tertio: Solvitur pignus ratione sui ipsius, casu nimirum rei oppignoratae (etiam incorporea. V. g. usufructus, dum hic in pignus datus. *l. 8. ff. h. t.* Muller. *loc. cit. lit. 1.* Lauterbach. *loc. cit. §. 10.*) interitu, intellige totali, ita ut si pars illius remaneat, ea in pignus duret. V. g. in area consumptis ædibus. *l. 21. ff. de pignor. act. l. 29. §. 2. l. 16. §. de pignorat.* AA. iidem *LL. cit.* uti etiam in mutatione aliquali in ea facta non extinguitur. V. g. Si area obligata ædes impendantur; quo casu ædes simul sunt obligatae. *cit. l. 16. §. 2.* & magis aucta censetur hypotheca. Muller. *lit. u. & lit. x.* Lauterbach. *loc. cit.* Secus si per mutationem plenè nova species inducta. *l. 18. §. 2. ff. de pign. act.* Metlin. *l. 5. tit. 1. quest. 34.* Lauterbach. *loc. cit.* Muller. *loc. cit.* Exemplificans hoc ipsum: ut si ex arboribus oppignoratis fiat navis, ex lana vestis, ex marmore statua. Item extinguitur pignus, extincto jure, quod debitor in re oppignorata habet. V. g. dum debitor emphyteuta amittit emphyteusim. *l. 31. ff. de pign. l. 54. ff. de reg. jur.*

CAPUT TERTIUM.

De Cautionibus.

Quest. 484. Cautio in genere quid sit, & qualiter dividatur?

1. **R** Esp. ad primum: Est satisfactio, per quam adversarium securum reddimus. Franzk. *ad tit. qui satisfacere coguntur. num. 3.* Lauterbach. *ibidem. num. 2.* Fit quatuor modis: per fidejussores, pignora, juramentum, nudam promissionem. Unde

2. Resp. ad secundum: Dividitur primò ratione modi, quo præstatur, in fidejussoriam, quæ fit datis fidejussoribus, quæ & dicitur satisfactio in specie. *l. 1. ff. qui satisfacere cog.* Unde & quando in jure requiritur expressè satisfactio, intelligitur cautio fidejussoria, & non sufficit cautio alia. V. g. pignoratitia juxta *cit. l. 1. & l. 7. de prætor. stipulat.* in pignoratitiam, quæ fit oblato pignore. Quæ, uti & præcedens, dicitur cautio idonea vel sufficiens; quotiescunque enim in jure requiritur cautio idonea vel sufficiens, per fidejussores vel pignora caveri debet. juxta *l. 4. de fideicommiss. libert.* Lauterbach. *loc. cit.* In juratoriam, quæ fit præstito juramento, vel ad instantiam partis, & adhibetur & sufficit, etiam dum jura requirunt idoneam, si quis ob paupertatem aliamve causam hic & nunc idoneam præstare nequit, & jurans cæteroquin dignoscitur esse probatæ fidei & bonæ opinionis. Abb. *in c. questioni. in fin. de appell.* Fagn. *in c. Odoardus. de solut. num. 69.* Laym. *l. 1. tr. .c. 2. n. 8.* Sylv. *v. absolutio. 3. num. 3.* Et in promissoriam, quæ non est, nisi nuda promissio, unde & simplex cautio dicitur. *l. 3. C. de V. S.* & quoties in jure sine addito cautio requiritur, hæc intelligitur & sufficit. quamvis etiam Muller. *ad ff. qui satisfacere cog.*

ib. 20. cum Vultejo cautionem juratoriam nudam dicat (quanquam hæc fortior sit) eo quod sola personali obligatione caventem obstringat. Secundò dividitur ratione causæ efficientis in conventionalem, quæ à voluntate partium proficiscitur, & in legalem seu necessariam, quæ alicui à lege imponitur. Et quæ alia prætorica cujus species enumerat Vultej. *de judic. l. 2. c. 5. num. 30.* Alia civilis seu jure civili inducta, qualis est illa de quasi usufructu. Judicialis vel extrajudicialis. Ad necessariam præter cautionem judicio sibi vel de præsentando refertur cautio de non offendendo, quæ exigitur ab eo, qui alicui mortem intentavit, aut hostile quid minatus. Tertio dividitur ratione objecti in eam, quæ est de usufructu, de qua est *c. ult. b. t. & ff. tit. 9. lib. 7.* in eam, quæ est legatorum; de qua est *tit. 3. l. 36. ff.* in eam, quæ est de damno infecto, de qua est *tit. 2. l. 39.* de quibus nunc breviter in particulari. Unde fit

Quest. 485. Cautio usufructuaria quæ & quotuplex, & unde, cui, à quibus, super quibus, qualiter præstanda, quis ejus effectus, qualiter remittatur & exspiret?

1. **R** Esp. ad primum: Est cautio, quæ usufructuarius proprietarium & alios, ad quos res usufructuaria usufructu finito est transitura, de illa securos reddere tenetur. *l. 1. §. 3. ff. usufructuar. quemadm. caveat.* Unde eam annumerandam cautionibus necessariis. *l. 8. §. 4. ff. qui satisfacere cog.* non substantialibus usufructus, citatis aliis auctoribus Lauterbach. *ad ff. usufructuar. quemadm. §. 2.* quam-